

Geronimo Stilton

**ELS GEGANTS DELS
TURONS XOCOLATA**

Estrella Polar

Geronimo Stilton

**ELS GEGANTS
DELS TURONS
XOCOLATA**

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Col·laboració editorial de Paolo Valentino

Coordinació textos de Margherita Banal / Atlantyc S.p.A.

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Editing d'Alessandra Rossi

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta: Andrea Da Rold (disseny) i Alessandro Muscillo (color)

Disseny gràfic: Pietro Piscitelli / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 125), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història: Danilo Loizedda (disseny), Carolina Livio (tinta) i

Daria Cerchi i Serena Gianoli (color)

Mapa: Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Coordinació artística: Roberta Bianchi

Grafisme: Marta Lorini

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *I giganti delle Colline Cioccolato*

© de la traducció: 2022, David Nel-lo

© 2018, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Corso Magenta, 60/62, 20123 Milà, Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2022, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2022

ISBN: 978-84-1389-205-4

Dipòsit legal: B. 9.343-2022

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de **paper ecològic** i procedeix de boscos gestionats de manera **sostenible**.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk

ÍNDEX

- Una jornada tranquil·la... o no? 7
- Una carta misteriosa 15

- Brometes... 23
- Paga, Stiltonet! 27
- Un viatge turbulent 35

- Però és ben estrany, aquest vehicle! 44
- Ha estudiat, Stiltonet? 52
- Una llegenda... misteriosa 58

-
- Pedaleja, Stiltonet! **64**
 - Bon profit! **70**
 - Brrr, els gegants han tornat! **74**

- Pistetes molt misteriosetes **80**
- Una descoberta excepcional **87**

- Pocapenes enxampats! **97**
- La persecució! **104**
- Un regal per a Tenebrosa **113**

UNA JORNADA TRANQUIL·LA... O NO?

Era un encantador matí de **PRIMAVERA**.
Vaig obrir un ull, després l'altre, i vaig esti-
rar-me bé, tot exclamant:

—Avui serà una jornada **TRANQUIL·LA**, rela-
xada, sense maldecaps!

Vaig mirar per la finestra i vaig sospirar: Ra-
talona era maquís-
sima!

Els arbres havien
florit, els **ocells**
piulaven volant de
branca en branca i
el sol resplendia al
cel.

*Per mil formatgets de bola, quanta calma,
quanta pau, quanta serenitat!*

Però perdoneu, encara no m'he presentat: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i soc el director de *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins.

Doncs com us deia, aquell matí tenia una sensació agradable: estava a punt per a una jornada **TRANQUIL·LA**, relaxada, sense maldecaps! Abans que res pensava fer un bon esmorzar, després una passejada i llavors aniria a la feina, xino-xano.

Em vaig alçar del llit xiulant i vaig anar a la cuina: el que em venia de gust era un batut de **maduixos!**

Vaig ficar a la batedora la llet i les maduixes, però en aquell moment...

BANG! BANG! BANG! BANG!
BANG! BANG! BANG!

Un espetec sobtat em va fer sobresaltar. Sense adonar-me'n vaig tocar el botó de la **batedora**, però (oh, no!) no hi havia posat la tapa! Em vaig trobar amb el morro ple de llet i maduixes, escarritx! I les parets de la cuina també es van tacar... Aleshores, una altra vegada...

BANG! BANG! BANG! BANG! BANG!

—Vatua l'olla, què dimonis passa? —vaig exclamar.

La meva veïna de casa, la senyora Ratolinera, em va bramar somrient:

—Avui faig neteja general de **primavera!**
I va tornar a picar amb vigor les catifes al seu balcó.

Uff, allà no es podia estar en pau... Però jo encara tenia ganes de passar una jornada **TRANQUIL·LA**, relaxada, sense maldecaps! I així, vaig anar a passejar al Jardí Botànic. En un moment determinat, vaig seure en un banc, vaig tancar els ulls i vaig aspirar el **PERFUM** de les flors. Aaaah, quanta pau, quanta serenitat, quant de silenci! Però de sobte...

BRUUUUUUUM!

Vaig fer un bot de l'ensurt.

Escarritx! Què havia estat? Un huracà? Un tornado? Un cap de fibló???

Amb cangueli felí, em vaig amagar sota d'un banc i vaig tancar els ulls.

Els rosegadors que eren al Jardí Botànic van posar-se a parlar entre ells.

—Però aquell no és Geronimo Stilton?

—I tant, el director de *L'Eco del Rosegador!*

—I què diantre hi fa, sota d'un banc?

—Quin rat, potser honrat, però **extravagant...**

Jo ja estava a punt de sortir del meu amagatall, però una altra vegada vaig sentir aquell soroll darrere meu...

BRRRRRUMMMM!

Em vaig girar i vaig entendre-ho: només era el jardiner que apartava les **fulles** mortes!

Per mil formatgets de bola, quin ridícul més espantós!

Però jo no volia renunciar a tenir una jornada **TRANQUIL·LA**, relaxada, sense maldecaps! Havia arribat l'hora d'anar a la redacció, i vet aquí que em vaig dir:

—Allà estic segur que em podré dedicar al meu **article** amb calma...

Però potser havia parlat massa aviat. Així que vaig travessar el llindar de *L'Eco del Rosegador*, els col·laboradors se'm van tirar a sobre, amb mil i una preguntes...

ESCARRITX, AUXILI!!!!

Stilosa Raffiné em va perseguir:

—Senyor Stilton, sap que entre els joves de Ratalona el **VERD** és la nova tendència?

Beba Bonbon em va plantificar un full sota els morros i va exclamar:

—A veure què li sembla la meva entrevista? I encara, Ratisa Van Der Plant em va fer empassar una beguda bullent...

Un segon,
un segon...

Que me'n diu de l'entrevista?

Aquest article
és extraràtic!

Hauria d'escurçar
aquesta columna?

Ens hem de
reunir urgentment!

Després em va dir:

—Geronimo, em sembla que estàs una mica nervioset, beu una mica de **TDSDADNDAD**, au! Vaig córrer cap al meu despatx i vaig tancar la porta balbucejant:

—Ehem... sí, l'entrevista..., la tisana..., a la primera pàgina..., feu-ho com vulgueu!

*Per mil formatgets de bola, volia una jornada **TRANQUIL·LA**, relaxada, sense maldecaps!*

Per què, per què, per què m'havia de passar tot a mi?!

